

Долината се пресича от р. Тунджа и притоците ѝ, около които са разположени селата на нахия Казанлък. В района са пребивали и други сливенски войводи както преди П. Хитов, така и по време на неговото хайдутуване, в чиито чети е имало казанлъчани. Сливенските хайдути са особено свързани с Хаинбоаз, Шипченския балкан и западните казанлъшки села. Тук Хитов се чувства почти както около Сливен. От около 30-40 селища и колиби в десетина има ятаци: Шипка, Конаре, Хаинето /дн. Гурково/, Елхово /дн. Милево/, Лява река, Новата махала, Дъбово, Мъглиж, Турия, Енина, Лъджите /дн. Павел баня/, Розово, Оризаре, Чанакчий /дн. Паничерево/, Чилински рът /Пчелиново/, Златирът и др. Ятаците им предоставят и сведения за злодейства на турците спрямо българите в района. Дружините му често извършват наказателни операции.

П. Хитов още от ранно детство слуша разказите на своите деди за Шипченския балкан и околното население, където дядо му Хитю е пасял беглишки овце.¹ Той помни разкази за една българска чета, която се появила след Руско-турската война от 1828 г. с войвода Стоян от Конаре, за турски шайки по време на султан Меджид IV, които бастисвали и по Казанлъшко,² за четата на Бойчо войвода, действала след Кримската война, в която влизал и Злати от Конаре.

За пръв път като хайдутин Хитов стъпва в Казанлъшко през 1859 г. в състава на четата на Георги Трънкин. Причакват и разпитват жетварските чети походите, с цел да разберат къде се намират отвлечените от казанлъшки читаци жетварки през миналата година. Хващат няколко турци, които подлагат на изтезания, и успяват да измъкнат сведения за девойките.

Но и турските потери ги преследват настървено. Веднъж, укривайки се, стигат до местността "Узана". Шипченските овчари тук ги познават добре. Подготвят им 30 кг сирене и хляб. Запасена, дружината се укрива наблизо. По сигнал на един от овчарите хайдутите стрелят срещу наближилата ги потеря от 40-50 души и я разпръскват.³ Привеждаме подробностите, за да илюстрираме отношението на местното население към хайдутите.

В края на лятото на 1861 г. войводата Георги Трънкин е убит. За войвода на дружината е избран Панайот Хитов.

През 1862 г. Иван от Хаинето и Паскал донасят на Хитов в Нова Загора няколко вестника "Дунавски лебед" на Раковски и известие, че ще има бунт. За пръв път у Хитов проблясва съзнанието за необходимостта от политическо организиране на българските хайдушки дружини за постигане освобождението на България. Но мотивите му за действие остават старите. Наскоро след това два пъти прави опит да унищожи злодействаща турска шайка в Паничерево и да убие водача ѝ Дели Мехмед. Принуждава я временно да напусне селото.

Два пъти влиза в престрелка с български чети, маскировъчно облечени в турски дрехи: на Иван Марков и Иван Инджето.

Зимата на 1862/3 г. решава да прекара на Смилова поляна при Хаинбоаз. "Хубаво място - едра, стара гора, букува от хилядолетни дървета... Пустош. Няма хора... Да презимуват в тази буйна и пуста гора не само десет-петнайсет, и петсто-